

Nr 35.

Av herr **Stendahl**, om utredning rörande uppförandet av fasta fyrar vid Flintrännen.

Även under stränga vintrar har det visat sig, att större svårigheter icke föreligga för de olika hamnarna vid Sveriges östersjökust att öppethålla förbindelsen med havet. Däremot ha inpassagerna genom Öresund, Stora Bält och Kiel-kanalen tidvis varit stängda eller passerandet av dessa tillfarter förenat med stora risker. För stora delar av den svenska sjöfarten kommer huvudsakligen Öresund i fråga som infartsled och då i första hand dess svenska farled, Flintrännen. Upprepade sjöolyckor och tillbud till dylika ha otvetydigt visat de oerhörda risker, som ett passerande av dessa farleder innebär, när farvattnen äro isfyllda, utprickningen rubbad samt fryskepp och lysbojar kanske intagna. Genom statsisbrytarens anskaffande får sjöfarten ett utmärkt tekniskt hjälpmedel att hålla passagen genom Öresund öppen även under svåra förhållanden, men för att detta hjälpmedel skall komma riktigt till sin rätt, torde fordras betydligt ökade säkerhetsåtgärder för en trygg navigering i Flintrännen. Att i denna farled ernå betryggande orienteringsmöjligheter torde icke vara möjligt med mindre man uppbygger fasta fyrar i farleden. Tidigare gjorda försök i denna riktning ha visat svårigheterna för dylika anläggningar, men genom byggnadsteknikens oerhörda framsteg på betongkonstruktionernas område under de senare årtiondena torde några tekniska svårigheter icke längre förefinnas. Danska staten har för tryggande av routen Gjedser—Warnemünde utanför Gjedser byggt en dylik anläggning. Dessa fyrar äro naturligtvis icke billiga i anläggning, men då de kunna ersätta de nu använda fryskeppen i Öresund, torde icke oväsentliga årliga driftkostnader kunna inbesparas.

För sjöfartens tryggande och för att säkerställa en obehindrad vinter-sjöfart till Östersjön, får jag, under hänvisning till vad jag ovan anfört, hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning om uppförandet av fasta fyrar vid Flintrännen.

Stockholm den 19 januari 1925.

Sten Stendahl.

